



14 سال انتظار برنامه از شورائیان برای تبریز مدرن

با تامل در انتخابات سه دوره قبل شورای شهر تبریز کمتر برنامه و ایده مهمی را به یاد داریم که نامزدان آن را اعلام و پس از رای آوردن به مرحله اجرا گذاشته باشند.

با تامل در انتخابات سه دوره قبل شورای شهر تبریز کمتر برنامه و ایده مهمی را به یاد داریم که نامزدان آن را اعلام و پس از رای آوردن به مرحله اجرا گذاشته باشند.

به گزارش خبرگزاری فارس از تبریز، 24 خرداد ماه به زودی از راه می‌رسد و انتخابات شوراهای اسلامی شهر و روستا همزمان با ریاست جمهوری برگزار می‌شود. آنچه انتخابات دوره جدید شوراها را با سه دوره قبل متفاوت کرده افزایش تعداد اعضای آن است. در تبریز تعداد شورائیان از 11 به 21 نفر رسیده و این افزایش تعداد نمایندگان پارلمان شهر، بر جذابیت کاندیدا شدن نیز افزود بطوریکه در این انتخابات و در شهر تبریز به راحتی می‌توان 100 نفر از چهره‌های مشهور را با گرایش و افکار متفاوت و متنوع پیدا کرد که همگی از شانس رای آوری برخوردار هستند. انتخاباتی که در آن تعداد نامزدهای مطرح و شناخته شده نسبت به دوره‌های قبل افزایش یافته، بالطبع باید برنامه‌های متنوع‌تر و جدیدتری هم برای آینده این شهر توسط کاندیداها ارائه شود. با تامل در انتخابات سه دوره قبل شورای شهر تبریز کمتر برنامه و ایده مهمی را به یاد داریم که نامزدان آن را اعلام و پس از رای آوردن به مرحله اجرا گذاشته باشند.

آنچه که تاکنون و در 14 سال عمر شورا در تبریز انجام شده هر چند با تلاش‌ها و پشتکار نمایندگان مردم صورت گرفته طرح‌هایی نبودند که قبلاً شعار آن در ایام انتخابات داده شده باشد. حل مشکلات مربوط به بافت‌های فرسوده، محلات حاشیه نشین، ترافیک، حمل و نقل عمومی شهر، مترو، درآمدهای پایدار برای شهرداری و مواردی از این قبیل که بسیاری می‌طلبند تا کاندیداها با ارائه برنامه و مطالعه دقیق به فکر جلوس بر صندلی‌های شورای شهر باشند. نیاز شهروندان 2 میلیونی تبریز به وجود شورایشهری است که بزرگ‌ترین کار اعضای آن فقط حضور در جلسات و رای دادن به لوایح و طرح‌های شهرداری نبوده بلکه برای رفاه و آسایش جمعیت فعلی و آینده دراز مدت این شهر نیز برنامه‌ریزی اساسی شود. سال‌هاست همه از بی‌توجهی به خطرات ناشی از وقوع زلزله‌ای با قدرت بالا در تبریز هشدار می‌دهند و اینکه باید فکری برای حاشیه‌نشینان، قبل از وقوع زلزله و مرگ صدها هزار شهروند شود. سال‌هاست همه از تاخیر در افتتاح خطوط مترو می‌نالیم. سال‌هاست همه فریاد می‌زنیم تبریز شهری شاد و نشاط آور نیست و شهروندان آن اگر افسرده هستند حتماً دلیل و علت دارد. از همان روزی که نخستین دوره شورای شهر تبریز شکل گرفت همه گفتیم نمایندگان ملت طوری رفتار کنند که شورای شهر، شورای شهر باشد نه شورای شهرداری! هر چه به زمان انتخابات نزدیک‌تر می‌شویم قاعدتاً بر حجم تبلیغات کاندیداها نیز افزوده خواهد شد. آنچه از انتخابات کشورمان به یاد داریم غلبه شعار و وعده بر برنامه بوده است. مردم چون برنامه و طرحی از نامزدان انتخابات دریافت نکرده‌اند به دلایلی گوناگون به یک یا چند نفر رای می‌دهند. شهری که در آن زندگی می‌کنیم در صورتیکه چهره‌های محرب و کارشناس در پارلمان محلی آن یعنی 171 شهروای شهر حضور داشته باشند روند توسعه و آبادانی را در پیش گرفته و در پایان چهار سال از عمر شوراها شاهد رشد و شکوفایی شهرها و در نتیجه کشورمان خواهیم بود. چرا که شورا صرفاً یک نهاد تصمیم‌گیری و یا نظارتی محلی نبوده و می‌تواند با ارائه لایحه به مجلس شورای اسلامی از طریق شورای عالی استان‌ها در سطح ملی نیز تاثیرگذار باشد. اگر باور داریم شورای شهر می‌تواند عامل وحدت و اتحاد ملی شده و باعث ارتقای میزان مشارکت شهروندان در اداره شهر و در کل کشور شود، هر چه حضور افراد توانمندتر در این نهاد مردمی و مدنی بیشتر باشد و از سویی راه یافتگان به آن صاحب برنامه و ایده برای اداره شهر باشند، در این صورت است که می‌توان به آینده دوره چهارم شورای شهر تبریز که از چند ماه آینده کارش را آغاز می‌کند امیدوارتر شد. البته شرط تحقق این آرزو و خواسته، دقت شهروندان در دادن رای به نیروهای متخصص، صاحب‌نظر، متعهد و محرب است. شهر تبریز با توسعه و پیشرفتی که در چند سال اخیر داشته و پیش‌بینی می‌شود تداوم نیز داشته باشد، می‌طلبید شورای شهر جدیدش در بخش سرمایه‌گذاری و جذب مشارکت بخش خصوصی صاحب فکر و برنامه بوده و در این مسیر وقت و انرژی بیشتری بگذارد. چرا که تنها با اتکاء کردن به درآمدهای شهرداری از محل فروش تراکم با توجه با افزایش هزینه‌های جاری، اداره شهر در دراز مدت جزو دغدغه‌های مدیران شهرداری خواهد بود. ارائه راهکار برای حل مشکلات زیست محیطی، توجه به زیبایی و تغییر مبلمان شهر نیز از دیگر مقولاتی هستند که 21 عضو آینده شورای شهر باید به آن بپردازند. آنچه قطعی است زمان انتخابات به سرعت می‌گذرد و مردم تبریز برای داشتن شهری پایدار و توسعه یافته باید سراغ کاندیداهایی بروند که صاحب برنامه بوده و در صورتی که سرنوشت این شهر را به دست احساسات و هیجانات بسپاریم تاوان اشتباه خود را با انتخاب نکردن افراد توانمند، متخصص و محرب خواهیم داد و این یعنی نداشتن شهری با قابلیت‌های زندگی برای خود و فرزندانمان! متأسفانه زندگی ما ایرانیان بیشتر هیجانی و احساساتی است و در ایام انتخابات اغلب شاهد غلبه احساس و هیجان بر شعور و تفکر هستیم. ختم کلام اینکه به ناچار باید قبول کنیم شورای شهر نهادی تاثیرگذار است و به همین علت برخی افراد برای تامین منافع خود قطعاً بسیار مایلند افرادی نه چندان قابل اعتماد به آن راه یابند، بنابراین می‌طلبید تک‌تک شهروندان در انتخاب و گزینش خود حساسیت نشان بدهیم..... نگارنده: مهدی حافظ‌زاده